

Na poparcie swej skargi Republika Federalna Niemiec podnosi, że pozwana z wielu względów błędnie zastosowała art. 87 ust. 1. W związku z tym twierdzi ona w szczególności, że pozwana popełniła błąd uznając organizacje zajmujące się ochroną środowiska za przedsiębiorstwa oraz nie dokonując, zgodnie z wnioskiem skarżącej, łącznej oceny zgłoszonych środków. Ponadto, zgłoszone środki nie przysporzyły organizacjom zajmującym się ochroną środowiska żadnych korzyści mających znaczenie z punktu widzenia pomocy państwa. Skarżąca kwestionuje następnie błędne zastosowanie czwartego z kryteriów ustanowionych w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans und Regierungspräsidium Magdeburg (Rec. s. I-7747).

Tytułem ewentualnym skarżąca podnosi naruszenie ustanowionego w art. 253 WE obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2009 r. — PAGO International przeciwko OHIM– Tirol Milch (Pago)

(Sprawa T-349/09)

(2009/C 267/136)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PAGO International GmbH (Klagenfurt, Austria) (przedstawiciele: adwokaci C. Hauer i C. Schumacher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck (Innsbruck, Austria)

Żądania strony skarżącej

— dokonanie zmiany decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 lipca 2009 r. wydanej w postępowaniu w sprawie unieważnienia 2025 C (wspólnotowy znak towarowy nr 915 488) poprzez oddalenie wniesionego przez Tirol Milch registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung odwołania od decyzji Wydziału Unieważnień i obciążenie Tirol Milch registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung kosztami postępowania odwoławczego;

— posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej i przekazanie sprawy Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) celem wydania nowej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy

znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy barwny „Pago” dla towarów z klasy 32 (wspólnotowy znak towarowy nr 915 488)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Tirol Milch registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 51 w związku z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ niesłusznie uznano używanie utrzymujące prawa do znaku towarowego będącego przedmiotem postępowania za niedowiedzione.

— Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 i podstawowych praw wspólnotowego porządku prawnego, a zwłaszcza prawa do rzetelnego procesu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2009 r. — ICO Satellite przeciwko Komisji

(Sprawa T-350/09)

(2009/C 267/137)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ICO Satellite Ltd (Slough, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Tupper, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających usługi komunikacji ruchomej (MSS) na podstawie przepisów art. 230 i 231 WE;
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania i wszelkie inne zarządzenia, które Sąd uzna za stosowane.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających usługi komunikacji ruchomej (MSS).⁽¹⁾

Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja skutkuje pozbawieniem jej praw własności, które zyskała na mocy prawa międzynarodowego. Skarżąca ponadto twierdzi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, gdyż Komisja:

- a) dopuściła się wobec skarżącej dyskryminacji poprzez włączenie byłego przewodniczącego rady Inmarsat Ventures Limited („Inmarsat”) do procedury decyzyjnej, tym samym naruszając podstawowe wymagania proceduralne oraz zasadę równego traktowania; i
- b) postąpiła w sposób nierozsądny, dokonując wyboru Inmarsat i Solaris Mobile Limited zamiast skarżącej, podczas gdy jej zdaniem znajduje się ona w lepszej pozycji, by świadczyć usługi MMS.

Według skarżącej, wydając zaskarżoną decyzję, skarżąca postąpiła w sposób nieproporcjonalny oraz dyskryminujący i sprzeczny z uzasadnionymi oczekiwaniami skarżącej. Skarżąca ponadto podnosi, że zaskarżona decyzja narusza także prawo do poszanowania mienia chronione art. 1 protokołu 1 do europejskiej konwencji praw człowieka („EKPC”) oraz prawo korzystania z praw cywilnych, w tym prawa własności oraz prawa do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia sprawy, o którym mowa w art. 6 EKPC.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających usługi komunikacji ruchomej (MSS) (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3746) (Dz.U. L 149, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2009 r. — Novácke chemické závody przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/09)

(2009/C 267/138)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novácke chemické závody, a.s. (Nováky, Republika Słowacka) (przedstawiciel: A. Černejová, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do skarżącej, a w konsekwencji zniesienie grzywny nałożonej na skarżącą; lub
- tytułem żądania ewentualnego, zniesienie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 decyzji lub przynajmniej znaczne obniżenie wysokości tej grzywny; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 lipca 2009 r. (Sprawa COMP/F/39.396 — Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego), w której Komisja uznała, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG poprzez podział rynków, kwot i klientów, ustalanie cen oraz wymianę poufnych informacji handlowych między dostawcami węgla wapnia i granulatów magnezu. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o zniesienie lub obniżenie grzywny nałożonej na nią na mocy art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003.

W skardze podniesiono następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i zasadę równego traktowania — należące do ogólnych zasad prawa wspólnotowego — nakładając na skarżącą nadmierną i nieproporcjonalną grzywnę.

Po drugie skarżąca utrzymuje, że Komisja nie zbadała, czy skarżąca była w stanie zapłacić grzywnę ani nie oceniła wiążącego się z zapłatą grzywny ryzyka upadłości tej spółki. Skarżąca podnosi w szczególności, że Komisja naruszyła podstawowe wymogi proceduralne przez to, że nie zbadała w należyty sposób przedstawionego przez skarżącą dowodu na to, że nałożenie na nią grzywny przez Komisję wiązałoby się z poważnym ryzykiem wszczęcia postępowania upadłościowego. Skarżąca twierdzi zatem, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przez to, że nie uwzględniła istnienia takiego ryzyka i nie zastosowała wobec skarżącej pkt 35 wytycznych.